

DECIZIE

În numele Legii

25 mai 2016

mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei, judecător: Ion Pleşca
Judecători: Oxana Robu şi Ghenadie Moroza
Grefier: Doina Ursu
Cu participarea:
Procurorului: Djulieta Devder
Avocatului: Vladimir Spoială

A examinat în şedinţă publică în ordine de apel, apelurile declarate de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii şi de avocatul Vladimir Spoială în interesele inculpatului împotriva sentinţei Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 08 iulie 2014 în cauza penală de învinuire a lui **Prisacari Alexandru Grigorii** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (2), lit. a) Cod Penal al RM,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanţă de la 02.05.2012-08.07.2014;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chişinău de la 04.12.2014-02.03.2015;

22.03.2016-25.05.2016;

Judecarea recursului la Curtea Supremă de Justiţie de la 11.08.2015-02.02.2016;

Procedura citării a fost legal executată.

Avocatul Vladimir Spoială şi inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii au solicitat admiterea apelurilor declarate de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii şi de avocatul Vladimir Spoială în interesele inculpatului împotriva sentinţei Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 08 iulie 2014.

Procurorul în procuratura de nivelul Curţii de Apel Chişinău, Djulieta Devder a solicitat respingerea apelurilor declarate de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii şi de avocatul Vladimir Spoială în interesele inculpatului împotriva sentinţei Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 08 iulie 2014.

Asupra apelurilor declarate de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii şi de avocatul Vladimir Spoială în interesele inculpatului împotriva sentinţei Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 08 iulie 2014, Colegiul Penal al Curţii de Apel Chişinău –

CONSTATĂ:

1. Prin *sentinţa Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 08 iulie 2014 inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii* (născută la data de 15 iunie 1982, raionul Soroca, sat. Tătărăuca Veche, domiciliat în mun. Chişinău, str. Cuza-Vodă 15/1, ap. 31, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, supus militar, studii superioare, anterior nejudecat, fără antecedente penale) a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a deţine funcţii de răspundere pe un termen de 3 ani. În temeiul art. 90 Cod Penal, s-a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei stabilite în privinţa lui Alexandru Prisăcari, acordând ultimului un termen de probă de 3 ani. Pretenţiile lui Vladislav Țapu către Alexandra Prisăcari privind încasarea prejudiciului material s-au admis în

principiu, cu explicarea posibilității de a se adresa în oricare instanță de drept comun. S-au admis parțial pretențiile lui Vladislav Țapu către Alexandru Prisacari privind încasarea prejudiciului moral, fiind încasat din contul lui Alexandru Prisacari în beneficiul lui Vladislav Țapu suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlul de prejudiciu moral, în rest pretențiile în acest sens s-au respins, ca neîntemeiate.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, inculpatul Alexandru Prisacari, exercitând în temeiul Ordinului nr. 37 EF din 19.02.2010 a Ministerului MAI al Republicii Moldova, funcția de inspector al Secției Poliției Rutiere a CGP mun. Chișinău, deci, fiind conform art. 123 alin. (2) Cod Penal persoană publică, la 02.02.2012, în jurul orei 09:30, aflându-se în automobilul de serviciu MAI 1099 pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție pentru depășirea limitei de viteză stabilită în localitate, i-a aplicat cet. Vladislav Țapu multiple lovituri cu pumnii în regiunea feței și a cutiei toracice, cauzându-i astfel părții vătămate vătămări corporale ușoare, acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor ar. 4 al Legii RM nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 „cu privire la poliție” care prevede că, poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 din același act normativ, și ale capitolului II, art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarilor trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, nr. 1275-XII din 15 februarie 1993, care reglementează că, colaboratorii de poliție aplică forța fizică inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, i-a aplicat lui Vladislav Țapu multiple lovituri cu pumnii în regiunea feței și a cutiei toracice.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 988/D din 27 aprilie 2012, părții vătămate Vladislav Țapu i-a fost provocate vătămări corporale ușoare exprimate prin traumă-cranio cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze și excoriații a țesuturilor moi ale capului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent-dur, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată.

3. *Împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2014 a declarat apel inculpatul Prisacari Alexandru prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Prisacari Alexandru să fie achitat din motiv că, faptele nu au fost săvârșite de către Prisacari Alexandru.*

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

-sentința este bazată pe presupuneri, nu au fost administrate probe întru confirmarea vinovăției inculpatului;

-raportul de expertiză medico-legală nr. 988/D din 27.02.2012, prin care s-a constatat la cet. Țapu Vladislav Ivan: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, nu poate sta la baza învinuirii adusă lui Prisacari Alexandru, fiind incomplet și incert. Audierea suplimentară în ședința de judecată a expertului, Iurie Scurtu, nu a înlăturat deficiențele concluziilor expuse în raportul de expertiză medico-legală;

-instanța de judecată, nu a stabilit legătura de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și consecințe, fapt inadmisibil;

-pretinsa faptă ilicită a avut loc aproximativ la ora 09:30, iar ajutor medical a fost solicitat de partea vătămată abia la ora 16:00;

-afirmațiile părții vătămate, precum că a fost în imposibilitate de a apela la ajutorul medicilor până la ora 16:00, deoarece a mers la Procuratura Generală, urmând a depune a plângere penală, sunt declarative și lipsite de suport probant;

-partea vătămată, având intenția de a se răzbuna pe polițistul care i-a aplicat amenda contravențională pentru încălcarea regimului de viteză cu doar 61 km/h, timp de aproximativ 5 ore astronomice, a avut posibilitatea de a-și cauza vătămarile corporale în alte circumstanțe, de către alte persoane;

-cu toate că, martorul ocular, Moga Sergiu, a declarat, că Prisacari Alexandru, nu a aplicat careva lovituri și nu a întreprins careva măsuri ilegale față de partea vătămată, Țapu Vladislav, instanța de judecată, invocă aceste declarații întru confirmarea vinovăției sale, fapt inadmisibil.

3.1. *Împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2014 a declarat apel avocatul Vladimir Spoială în numele și interesul inculpatului Prisacari Alexandru prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Prisacari Alexandru să fie achitat din motiv că, faptele nu au fost săvârșite de către Prisacari Alexandru.*

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

-probele reținute de către prima instanță (raportul de constatare medico-legală nr. 630/D din 05.03.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 988/D din 17.04.2012, copia de pe extrasul din fișa medicală din 09.02.2012, declarațiile părții vătămate, a martorilor Svențova Svetlana și Moga Sergiu, procesul-verbal cu privire la contravenție din 02.02.2011) nu confirmă în mod incontestabil vinovăția lui Prisacari Alexandru;

-raportul de constatare medico-legală nr. 630/D din 05.03.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 988/D din 17.04.2012, nu pot sta la baza confirmării vinovăției inculpatului Prisacari Alexandru, dat fiind faptul că, acesta este incomplet și incert;

-întru înlăturarea neclarităților și suspiciunilor întocmirii raportului de expertiză medico-legală, asigurării dreptului la un proces echitabil și egalității principiilor armelor în procesul penal, cât și întru stabilirea adevărului juridic, la data de 30.07.2013 de către apărare a fost depusă cererea privind dispunerea efectuării expertizei suplimentare, care a fost respinsă în mod neîntemeiat de către instanța de judecată, fapt inadmisibil;

-audierea suplimentară a expertului Iurie Scurtu, nu a înlăturat neclaritățile concluziilor expuse în raportul de expertiză medico-legală;

-declarațiile părții vătămate sunt declarative și contradictorii, fapt inadmisibil;

-martorul Svențova Svetlana este în relații de concubinaj cu partea vătămată Vladislav Țapu, fiind parte cointereseată, care de altfel nu a fost martor ocular la cele invocate de partea vătămată;

-martorul Moga Sergiu, care se afla la fața locului a declarat că, Prisacari Alexandru nu i-a aplicat lovituri părții vătămate;

-în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond constată că, vinovăția inculpatului Prisacari Alexandru este confirmată de rând cu probele sus enunțate și prin declarațiile martorului Moga Sergiu, cât și declarațiile inculpatului, Prisacari Alexandru, fapt inadmisibil;

-interpretarea și aprecierea de către instanța de fond a declarațiilor martorilor Moga Sergiu și inculpatului Prisacari Alexandru, în defavoarea inculpatului, nu este altceva decât încălcarea gravă a principiului prezumției nevinovăției, fapt inadmisibil;

-instanța de judecată, în cadrul examinării prezentei cauze penale, nu stabilește legătura de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și consecințe, care este un element obligatoriu al componenței de infracțiune prevăzut de legea penală;

-pretinsa faptă ilicită a avut loc aproximativ la ora 09:30, iar ajutor medical a fost solicitat de partea vătămată abia la ora 16:00;

-afirmațiile părții vătămate, precum că a fost în imposibilitate de a apela la ajutorul medicilor până la ora 16:00, deoarece a mers la Procuratura Generală, urmând a depune plângere penală, sunt declarative și lipsite de suport probant;

-partea vătămată, având intenția de a se răzbuna pe polițistul care i-a aplicat amenda contravențională pentru încălcarea regimului de viteză cu doar 61 km/h, timp de aproximativ 5 ore astronomice, a avut posibilitatea de a-și cauza vătămările corporale în alte circumstanțe, de către alte persoane.

4. Prin *decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2015* s-au respins, ca nefondate, apelurile inculpatului Prisacari Alexandru și al avocatului Vladimir Spoială în numele inculpatului Prisacari Alexandru, fiind menținută sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2014.

Prin *decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2016* s-a admis recursul ordinar declarat de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii, s-a casat total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2015 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5. La rejudecarea apelurilor avocatul Vladimir Spoială și inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii au solicitat admiterea apelurilor declarate de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii și de avocatul Vladimir Spoială în interesele inculpatului împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2014.

5.1. Procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder a solicitat respingerea apelurilor declarate de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii și de avocatul Vladimir Spoială în interesele inculpatului împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2014.

5.2. Partea vătămată Țapu Vladislav fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, iar cu referire la prevederile art. 412 alin. (5) Cod procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea apelurilor în lipsa acestuia.

6. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge, ca fiind nefondate, apelurile declarate de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii și de avocatul Vladimir Spoială în interesele inculpatului împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2014, reieșind din următoarele considerațiuni.

În susținerea concluziilor formulate supra, Colegiul Penal va invoca în acest sens următoarele temeieri de drept și motive de fapt.

6.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Potrivit art. 436 alin. (2) Cod procedură penală, (2) Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

6.2. Inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a indicat în acest sens că, este angajat în serviciul poliție rutiere din anul 2010. La 02

februarie 2012 a fost implicat în serviciu de patrulare în sectorul Buiucani, mun. Chișinău. Pe str. Nicolae Belinski, mun. Chișinău pe la ora 09:00 a stopat automobilul de modelul „Opel Zafira” pentru depășirea regimului de viteză. De automobilul stopat în care se afla Vladislav Țapu s-a apropiat colegul său, apoi șoferul s-a urcat în automobilul de serviciu, al poliției pentru a se convinge de viteza înregistrată, moment în care a început a se revolta, a se exprima cu vorbe, expresii obscene și amenințări. Personal a întocmit procesul-verbal în privința lui Vladislav Țapu, i l-a prezentat spre a fi contrasemnat, moment în care ultimul a și făcut careva notițe, apoi i-a înmănat actele și acesta a plecat;

(f.d. 129-130, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul Prisacari Alexandru a susținut declarațiile date la faza urmării penale și în instanța de fond.

6.2.1. Necătând la faptul că, inculpatul Prisacari Alexandru vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate și verificate în ședința instanței de apel, și anume:

-declarațiile părții vătămate Țapu Vladislav care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a indicat că, pe inculpatul Prisacari Alexandru nu-l cunoaște. La 02 februarie 2012, era angajat în calitate de șofer la serviciul de taxi nr. 14 333, pe la ora 09:00 deplasându-se pe str. Nicolae Belinski, mun. Chișinău, a fost stopat de către un echipaj al poliției rutiere. Colaboratorii de poliție i-au propus să se așeze pe bancheta din față a automobilului de poliție. În timpul întocmirii procesului-verbal a observat pe monitorul instalat un automobil de modelul „Honda CRV”, care se deplasa cu viteza de 78 km/h, care a fost stopat, însă în scurt timp i s-a permis să plece. Moment în care a obiectat, referitor la tratamentul inegal al conducătorilor auto care încalcă regulile de circulație prestabilite. Astfel, ca răspuns al obiecțiilor sale, Alexandru Prisacari a utilizat cuvinte și expresii obscene și un ton inadmisibil. În timpul discuțiilor Alexandru Prisacari la data de 02.02.2012 i-a aplicat două lovituri în partea stângă a feței lângă ochi. Al doilea colaborator în acest timp, încerca să acopere geamul din partea banchetei din față a pasagerului. Ulterior, în timp ce i s-a prezentat procesul-verbal spre a fi semnat, inspectorul de poliție, Prisacari Alexandru a luat cheile și documentele pătimitului de pe torpedou și le-a aruncat peste geam în zăpadă. După asta a mai fost lovit de două ori în piept și de două ori în față, provocându-i dureri în regiunea inimii și a feței. Apoi a fost îmbrăncit din automobil, iar dânsul, a căutat cheile timp de 40 min., prin zăpadă, la temperatura de -20 grade C, fiind îmbrăcat doar într-un pulover. Imediat ce a descuiat automobilul a sunat soția și a mers la Procuratura Generală, procuratura sectorului Centru, mun. Chișinău, procuratura Buiucani, mun. Chișinău. La îndreptarea procurorului a fost supus examinării medico-legale și apoi a vizitat instituția de specialitate, unde a fost internat timp de 7 zile. Cu procesul-verbal întocmit la 02 februarie 2011, a fost de acord, nu a obiectat la întocmirea lui, a recunoscut că a depășit regimul de viteză, a și executat sancțiunea aplicată, prin achitarea amenzii stabilite. Are pretenții materiale și morale în sumă de 50000 lei față de inculpatul Alexandru Prisacari. Suplimentar a declarat că, până la incident nu avea alte leziuni corporale. În acea zi era miting în fața Procuraturii Generale de aceea nu a avut acces în incinta acesteia. Martorul Moga Sergiu se afla la colțul mașinii și nu putea să vadă lovitura aplicată de către inculpat;

(f.d. 109-110, vol. I)

-declarațiile martorului Sventova Svetlana care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a indicat că, pe inculpatul nu-l cunoaște, iar Țapu Vladimir îi este soț. Acesta la 02 februarie 2012, a sunat-o și i-a spus că a fost stopat de poliție, care s-au comportat agresiv. La orele 16:00-16:30 Țapu Vladislav a luat-o pe Sventova Svetlana de la serviciu care a observat la primul în partea stângă a feței o zgârietură și acuza dureri de cap. Mergând cu el la Spitalul de Urgență pentru investigații, medicul a insistat ca Țapu Vladimir să fie spitalizat pe un termen de 7 zile. Despre incidentul cu colaboratorii de poliție, i-a povestit Vladislav Țapu, menționând că, deoarece a obiectat la tratamentul inegal al participanților la trafic, și neîntocmirea procesului-verbal în privința șoferului care conducea automobilul de modelul „Honda CRV”, colaboratorul de poliție a început a se exprima cu vorbe și expresii obscene în adresa sa, aplicându-i și câteva lovituri peste față;

(f.d. 111, vol. I)

-declarațiile martorului Moga Sergiu care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a indicat că, pe inculpatul îl cunoaște și sunt în relații colegiale normale. La 02.02.2012 era de serviciu împreună cu inculpatul. La fel, acesta a declarat că, în timpul serviciului a stopat automobilul „Opel Astra” cu nr. de înmatriculare KAE 129, pe str. Belinski, mun. Chișinău, pentru depășirea vitezei, care era condus de Țapu Vladislav. Ulterior, a transmis actele colegului său Prisacari Alexandru, care a întocmit proces-verbal. La stopare nu a observat la Vladislav Țapu careva vătămări corporale vizibile. Procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Vladislav Țapu a fost întocmit în prezența sa, ultimul era agitat, se exprima cu vorbe de amenințare în adresa dânsilor. Lui Vladislav Țapu nu i-au fost aplicate lovituri, iar după aceasta cu echipajul s-au mai aflat pe str. Belinski, mun. Chișinău, aproximativ 20 min.;

(f.d. 112, vol. I)

-raportul de constatare medico-legală nr. 630/D din 05 martie 2012 potrivit căruia la cet. Țapu Vladislav a fost constată o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală; echimoze și excoriație a țesuturilor moi a capului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent-dur, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală ușoară;

(f. d. 15-16, vol. I)

-copia certificată a extrasului din fișa medicală din 09.02.2012 potrivit căruia partea vătămată Țapu Vladimir a fost internat în Spitalul de Urgență la 02.02.2012 cu diagnoza: comoție cerebrală, echimoze și excoriații a țesuturilor moi a capului, și externat la 09.02.2012;

(f.d. 17-18, vol. I)

-raport de expertiză medico-legală nr. 988/D din 27 aprilie 2012 potrivit căruia la cet. Țapu Vladislav a fost constată o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală; echimoze și excoriație a țesuturilor moi a capului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent-dur, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală ușoară;

(f.d. 53, vol. I)

-procesul-verbal cu privire la contravenție din 02 februarie 2011 prin care este consemnat faptul că, de către agentul constator Alexandru Prisacari a fost întocmit în privința lui Vladislav Țapu actul precizat, constatând că, ultimul la 02 februarie 2011 fiind la volanul automobilului în sectorul Buiucani, str. Belinski, a depășit viteza prestabilită. Acțiunile lui Vladislav Țapu au fost

calificate potrivit art. 236 alin. (1) Cod Contravențional. În actul predat la rubrica obiecției, este menționat în limba rusă consemnarea „inspectorul m-a lovit...”. În actul precitat la rubrica sancțiuni este menționat faptul aplicării lui Vladislav Țapu a unei amenzi în mărimea a 20 u.c., ceea ce constituie 400 lei;

(f.d. 98, vol. I)

6.3. Colegiul Penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Prisacari Alexandru Grigorii încadrarea juridică corespunzătoare, și anume **art. 328 alin. (2), lit. a) Cod Penal al RM – excesul de putere, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, care au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței.**

6.4. Instanța de apel notează că, obiectul juridic special al infracțiunii de exces de putere îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără exces, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Latura obiectivă a infracțiunii în cauză include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume – daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Infracțiunea de exces de putere este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă sau indirectă.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani și are calitatea specială de persoană publică.

6.5. Cu referire la stabilirea vinovăției inculpatului Prisacari Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2), lit. a) Cod Penal, Colegiul Penal constată că, instanța de fond corect a apreciat probele administrate la cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, probe care pot fi apreciate prin coroborare și care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului Prisacari Alexandru în comiterea infracțiunii incriminate.

6.5.1. Astfel, în ceea ce privește declarațiile părții vătămate Țapu Vladislav instanța de apel consideră că, acestea sunt pertinente și concludente și care pot fi puse la baza sentinței de condamnare, reținând în acest sens că, partea vătămată a indicat că, a fost oprit de un echipaj al poliției rutiere, iar colaboratorii de poliție i-au propus să se așeze pe bancheta din față a automobilului de poliție. În timpul întocmirii procesului-verbal, dânsul a observat pe monitorul instalat un automobil de model „Honda CRV”, care se deplasa cu viteza de 78 km/h, care a fost stopat, însă în scurt timp i s-a permis să plece. În momentul în care a obiectat referitor la tratamentul inegal al conducătorilor auto care încalcă regulile de circulație prestabilite, inculpatul Prisacari Alexandru a utilizat cuvinte și expresii obscene și un ton inadmisibil. La fel, în timpul discuțiilor Alexandru Prisacari la data de 02.02.2012 i-a aplicat două lovituri în partea stângă a feței lângă ochi. Al doilea colaborator în acest timp era afară, încercând să acopere geamul din partea banchetei din față a pasagerului. În timp ce i s-a prezentat procesul-verbal spre a fi semnat, Prisacari Alexandru a luat cheile și documentele lui și le-a aruncat peste geam în zăpadă. După aceasta a mai fost lovit de două ori în piept și de două ori în față, provocându-i dureri în regiunea inimii și a feței.

6.5.2. Declarațiile părții vătămate Țapu Vladislav se apreciază prin coroborare cu declarațiile martorului Svențova Svetlana care a declarat că, la data de 02 februarie 2012, Țapu Vladislav a telefonat-o și i-a comunicat că a fost stopat de poliție, care s-au comportat agresiv. La orele 16:00-16:30, Țapu Vladislav a luat-o pe Svențova Svetlana de la serviciu care a observat la el în partea stângă a feței o zgârietură și acuza dureri de cap.

La fel, din declarațiile martorului Svențova Svetlana, instanța de apel reține că, aceasta a comunicat că, Vladislav Țapu i-a povestit că, obiectând asupra tratamentului inegal al participanților la trafic și neîntocmirea procesului-verbal în privința șoferului care conducea automobilul de model „Honda CRV”, colaboratorul de poliție a început a se exprima cu cuvinte și expresii obscene în adresa sa, aplicându-i și câteva lovituri peste față.

6.5.3. În ceea ce privește critica apărării adusă declarațiilor martorului Svențova Svetlana, indicând în acest sens că, dânsa este concubina părții vătămate Vladislav Țapu, respectiv, este parte cointeresată, instanța de apel constată că, deși dânsa nu a fost prezentă la momentul comiterii infracțiunii, prin declarațiile date de ea, se constată veridicitatea declarațiilor părții vătămate Țapu Vladislav referitor la faptul că, dânsul a fost oprit de către colaboratorii de poliție și obiectând asupra tratamentului inegal față de participanții la trafic, colaboratorul de poliție s-a comportat agresiv.

Tot în acest context, instanța de apel reține că, martorul Svențova Svetlana a indicat asupra faptului că, partea vătămată i-a povestit despre faptul că, colaboratul de poliție i-a aplicat și câteva lovituri, or, pertinent și concludent este acel fapt că, martorul Svențova Svetlana a indicat că, dânsa personal a văzut la partea vătămată Vladislav Țapu, în partea stângă a feței o zgârietură, ultimul acuzând și dureri de cap.

6.5.4. Colegiul Penal notează că, sarcina instanței de judecată este de a aprecia fiecare probă administrată la dosar, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, or, nicio probă nu are o valoare dinainte prestabilită, respectiv, prin coroborarea probelor, instanța de judecată poate stabili vinovăția sau nevinovăția făptuitorului.

În această ordine de idei, instanța de apel apreciază că, declarațiile părții vătămate Țapu Vladislav coroborează cu declarațiile martorului Svențova Svetlana, iar din conținutul acestor declarații, instanța de apel reține că, automobilul părții vătămate a fost stopat de colaboratorii de poliție, Prisacari Alexandru și Moga Sergiu, iar în timpul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție de către inculpatul Prisacari Alexandru, acesta s-a adresat către partea vătămată cu cuvinte și expresii obscene și i-a aplicat mai multe lovituri.

6.5.5. Din conținutul declarațiilor martorului Moga Sergiu, instanța de apel reține că, la data de 02.02.2012 dânsul era la serviciu împreună cu inculpatul Prisacari Alexandru. În timpul serviciului, a fost stopat automobilul de model „Opel Astra”, pentru depășirea vitezei, care era condus de Țapu Vladislav. Ulterior, a transmis acele colegului său, Prisacari Alexandru, care a întocmit procesul-verbal. La fel, instanța de apel reține că, martorul a indicat că, la stopare nu a observat la Vladislav Țapu careva vătămări corporale vizibile.

Cu referire la declarațiile martorului Moga Sergiu, partea apărării invocă că, aceste declarații de fapt confirmă nevinovăția inculpatului Prisacari Alexandru în comiterea infracțiunii incriminate, făcându-se referire în acest sens că, martorul a declarat nu inculpatul nu i-a aplicat lovituri părții vătămate.

6.5.6. Colegiul Penal reține din coroborarea declarațiilor părții vătămate Vladislav Țapu și a martorului Moga Sergiu că, martorul era prezent la fața locului, în momentul în care a fost stopat automobilul părții vătămate, iar după cum rezultă din declarațiile acestora, în automobilul de serviciu al poliției se afla doar Prisacari Alexandru și partea vătămată Vladislav Țapu.

În acest sens, instanța de apel consideră necesar de a sublinia faptul că, și martorul Moga Sergiu, aflându-se la serviciu cu inculpatul Prisacari Alexandru, avea statutul unei persoane publice, deci, și dânsul acționa în limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, din care motive, instanța de apel apreciază că, declarațiile martorului Moga Sergiu referitor la faptul că, dânsul nu a văzut ca inculpatul Prisacari Alexandru să-i fi aplicat careva lovituri părții vătămate, nu reprezintă altceva decât o poziție părtinitoare față de inculpat, în vederea excluderii oricăror dubii referitor la respectarea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate de lege de către inculpatul Prisacari Alexandru, implicit de către martorul Moga Sergiu.

6.5.7. Tot în contextul, declarațiilor martorului Moga Sergiu, instanța de apel reține ca fiind pertinent și concludent acel fapt, că martorul a indicat că, la momentul stopării automobilului, nu a observat la partea vătămată careva vătămări corporale vizibile.

În această direcție, instanța de apel consideră necesar de a face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia respectării art. 3 din Convenție, care stipulează că, nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că, atunci când un individ este privat de libertate, utilizarea forței fizice asupra sa atunci când ea nu este strict necesară prin comportamentul său, lezează demnitatea umană și constituie, în principiu, o încălcare a dreptului garantat de articolul 3 din Convenție (*cauza Ribitsch versus Austria, 4 decembrie 1995*). Atunci când unei persoane îi sunt cauzate leziuni corporale în timpul detenției sau în timp ce se află sub custodia poliției, orice asemenea leziune va crea o puternică prezumție că acea persoană a fost supusă maltratării (*cauza Bursuc versus România, 12 octombrie 2004*). Este sarcina statului să dea o explicație plauzibilă a circumstanțelor în care au fost cauzate leziuni corporale, neîndeplinirea căreia ridică o chestiune clară în temeiul articolului 3 din Convenție (*cauza Selmouni versus Franța*).

În egală măsură, Curtea Europeană a Drepturilor Omului amintește că, dacă o persoană face o afirmație credibilă că, fiind în custodia poliției sau altor autorități similare ale Statului, a suferit un tratament contrar articolului 3 din Convenție, această prevedere, combinată cu obligația generală impusă Statului prin articolul 1 din Convenție de „a garanta oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa drepturile și libertățile definite în Convenție”, implică în sine desfășurarea unei investigații oficiale efective. La fel ca și investigația în temeiul art. 2, această investigație trebuie să conducă la identificarea și pedepsirea persoanelor responsabile. În caz contrar, interdicția generală prin lege a torturii, a tratamentelor sau a pedepselor inumane și degradante, în pofida importanței sale fundamentale, ar fi ineficientă în practică și ar face posibil, în anumite cazuri, ca funcționarii Statului să comită abuzuri împotriva persoanelor aflate sub custodia lor, ei beneficiind, astfel, de o imunitate virtuală.

6.5.8. În acest context, instanța de apel constată că, la momentul stopării părții vătămate Vladislav Țapu de către colaboratorii de poliție, după cum a afirmat și martorul Moga Sergiu, dânsul nu avea careva vătămări corporale vizibile, iar după ce partea vătămată aflându-se în „custodia” poliției, dânsul s-a urcat în mașina de serviciu a poliției, fiindu-i întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, a invocat că, inculpatul Prisacari Alexandru, în calitate de persoană publică – inspector al secției poliției rutiere a CGP mun. Chișinău s-a adresat cu cuvinte și expresii obscene și i-a aplicat mai multe lovituri, instanța de apel suficiente temeiuri de a aprecia că, aceste circumstanțe s-au petrecut așa după cum invocă partea vătămată Țapu Vladislav, declarațiile cărora se apreciază prin coroborare cu materialele administrate la cauza penală.

Tot în această ordine de idei, instanța de apel ba abordează și argumentul apărării care a indicat că, partea vătămată având intenția de a se răzbuna pe polițistul care i-a aplicat amenda contravențională pentru încălcarea regimului de viteză cu doar 61 km/h, timp de aproximativ 5 ore astronomice, a avut posibilitatea de a-și cauza vătămările corporale în alte circumstanțe, de către alte persoane.

Instanța de apel apreciază că, aceste argumente ale apărării sunt declarative și nu au un suport probatoriu pertinent și concludent, or, după cum a fost subliniat mai sus, partea vătămată Țapu Vladislav a invocat că, dânsului i-au fost cauzate vătămări corporale atunci când a fost stopat de către colaboratorii de poliție, fiind confirmat de martorul Moga Sergiu, că la momentul stopării, nu a observat la partea vătămată careva vătămări corporale vizibile, iar în accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când unei persoane îi sunt cauzate leziuni corporale în timpul detenției sau în timp ce se află sub custodia poliției, orice asemenea leziune va crea o puternică prezumție că acea persoană a fost supusă maltratării.

În otodată, faptul cauzării părții vătămate Vladislav Țapu a leziunilor corporale de către inculpatul Prisacari Alexandru se confirmă prin aprecierea declarațiilor părții vătămate Vladislav Țapu, prin coroborare cu declarațiile martorului Svențova Svetlana, dar și cu raportul de constatare medico-legală nr. 630/D din 05 martie 2012, copia certificată a extrasului din fișa medicală din 09.02.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 988/D din 17.04.2012.

Relevant sub acest aspect, este și faptul că, în procesul-verbal cu privire la contravenție din 02 februarie 2011 care a fost întocmit de către Prisacari Alexandru în privința lui Vladislav Țapu, la rubrica obiecției este menționat în limba rusă că, „inspectorul m-a lovit”.

Astfel, afirmația părții apărării precum că, partea vătămată avea intenția de a se răzbuna pe polițistul care i-a aplicat amenda contravențională pentru încălcarea regimului de viteză cu doar 61 km/h, nu poate fi reținută ca fiind pertinentă, deoarece conform materialelor cauzei penale se atestă că, partea vătămată a achitat amenda contravențională (f.d. 8) și totodată, dânsul nu a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție, fapt prin care se atestă că, partea vătămată a fost de acord cu cele cosemnate de către colaboratorul de poliție (Prisacari Alexandru) referitor la depășirea vitezei, respectiv, partea vătămată a obiectat la momentul comiterii infracțiunii, doar referitor la tratamentul inegal al participanților la traficul rutier.

La fel, afirmația părții apărării precum că, timp de aproximativ 5 ore astronomice, partea vătămată a avut posibilitatea de a-și cauza vătămările corporale în alte circumstanțe, de către alte persoane, nu poate fi reținută de către instanța de apel, deoarece această afirmație se combate de faptul că, la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Vladislav Țapu, ultimul a indicat la rubrica obiecției „inspectorul m-a lovit”.

6.5.9. Revenind la declarațiile martorului Moga Sergiu și la aspectul invocat de către partea apărării precum că, instanța de fond incorect a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile acestui martor, deși dânsul a declarat că nu a văzut ca Prisacari Alexandru să-l fi lovit pe Vladislav Țapu, Colegiul Penal reieșind din sarcina impusă de prevederile art. art. 100, 101 Cod procedură penală, ce privește aprecierea probelor, constată că, declarațiile martorului Moga Sergiu corect au fost reținute de către instanța de fond și puse la baza sentinței de condamnare, or, declarațiile acestui martor coroborează cu declarațiile părții vătămate Vladislav Țapu la cauza penală și certifică circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind constatat prin declarațiile martorului Moga Sergiu că, automobilul părții vătămate a fost stopat de către dânsul și inculpatul Prisacari Alexandru, a transmis actele lui Prisacari Alexandru pentru a întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție, iar la momentul stopării automobilului, partea vătămată nu avea careva leziuni corporale vizibile.

6.6. Instanța de apel reține că, prin raportul de constatare medico-legală nr. 630/D din 05 martie 2012 la cet. Țapu Vladislav a fost constată o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală; echimoze și excoriație a țesuturilor moi a capului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent-dur, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală ușoară.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 988/D din 27 aprilie 2012 se atestă că, la cet. Țapu Vladislav a fost constată o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală; echimoze și excoriație a țesuturilor moi a capului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent-dur, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală ușoară.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a fost audiat expertul Iurie Scurtu care a relatat că, raportul a fost făcut pe baza documentelor medicale, unde descrierea leziunilor corporale este superficială. În raportul inițial s-au utilizat noțiuni ca echimoze, excoriații, date insuficiente pentru o concluzie mai amplă. Dacă la efectuarea expertizei erau prezente partea vătămată, automobilul, hainele pentru a efectua o simulare a cazului, s-ar fi putut da o concluzie mai certă. Expertul a susținut concluzia care este expusă în raportul de expertiză medico-legală pe cauza dată.

6.6.1. În cererea de apel depusă de avocatul Vladimir Spoyală în numele și interesul inculpatului Prisacari Alexandru s-a indicat că, întru înlăturarea neclarităților și suspiciunilor întocmirii raportului de expertiză medico-legală, asigurării dreptului la un proces echitabil și egalității principiilor armelor în procesul penal, cât și întru stabilirea adevărului juridic, la data de 30.07.2013 de către apărare a fost depusă cererea privind dispunerea efectuării expertizei suplimentare, care a fost respinsă în mod neîntemeiat de către instanța de judecată, fapt inadmisibil.

Instanța de apel reține că, în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2016, instanța ierarhic superioară a indicat că, „*instanța de apel, cercetând suplimentar probele administrate de către prima instanță, poate să numească o expertiză suplimentară sau contraexpertiză, dacă s-a constatat că raportul expertului nu este suficient de clar sau incomplet, sau concluziile nu sunt întemeiate, a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare*”.

6.6.2. Prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 s-a admis demersul avocatului Vladimir Spoyală în numele și interesul inculpatului Prisacari Alexandru privind dispunerea efectuării expertizei medico-legală repetată în comisie.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 139 din 20 mai 2016 s-a concluzionat următoarele: diagnosticul de traumă cranio-cerebrală închisă este stabilit doar în baza datelor subiective (numai din acuze), neconfirmate prin datele certe obiective clinice și paraclinice, cu atât mai mult că, rezultatele analizei de laborator a sângelui (VSH) sunt în limitele normei, ce exclude proces inflamator în organism, existent în traumele cranio-cerebrale. În documentele medicale consemnarea „echimoze și excoriație a țesuturilor moi a capului” este indicată doar în diagnostic, fără date confirmative – lipsește descrierea în compartimentul „examenul local” la examinarea primară a pacientului, care este o procedură obligatorie, confirmativă în cazul prezenței leziunilor corporale, și ulterior la fel la examinarea pacientului zilnic de către personalul medical nu sunt indicate prezența cărorva leziuni corporale. În același context e necesar de remarcat că acuzele sub forma de cefalee, vârtje, slăbiciune generală prezentate de către cet. Țapu Vladislav la examinarea primară din 02.02.2012 sunt consemnate și în fișa medicală a bolnavului de ambulator pe numele Țapu Vladislav, a.n. 1973 la data de 19.03.2007, ca manifestările (consecințele) a maladiei sub forma de angiodistonie cerebrală, cu hipertensiunea intracerebrală și insuficiențe vertebro-bazilare, prezentă la ultimul din anul 2007. Reieșind din cele sus relatate, diagnosticul „traumă cranio-cerebrală, comoție cerebrală” este stabilit în baza datelor subiective și obiective, dar și în baza datelor medicale consemnate în fișa medicală a bolnavului de ambulator pe numele Țapu Vladislav, a.n. 1973 la data de 19.03.2007, ca manifestările (consecințele) a maladiei sub forma de angiodistonie cerebrală, cu hipertensiunea intracerebrală și insuficiențe vertebro-bazilare, prezentă la ultimul din anul 2007.

comorile cerebrale”, precum și „echimoze și excoriații a Țesuturilor moi a capului” se considera neargumentat și conform pct. 17.1 nu se supune aprecierii medico-legale.

6.6.3. Cu referire la concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală efectuate în privința părții vătămate Vladislav Țapu, instanța de apel reține că, concluziile acestor rapoarte urmează a fi apreciate prin coroborare cu întreg materialul probator administrat de acuzatorul de stat, or, instanța de apel a constatat că, raportul de expertiză medico-legală nr. 988/D din 17 aprilie 2012 a fost efectuat pe baza documentelor medicale, unde, după cum a afirmat și expertul Iurie Scurtu, descrierea leziunilor corporale a fost superficială, ceea ce rezultă și din raportul de expertiză medico-legală nr. 139 din 20 mai 2016, însă aceste concluzii apreciate în coroborare cu declarațiile părții vătămate Țapu Vladislav, cu declarațiile martorilor Sventova Svetlana, Moga Sergiu, precum și cu materialele acumulate la faza urmăririi penale, confirmă faptul că, părții vătămate Vladislav Țapu i-au fost cauzate vătămări corporale.

În ceea ce privește remarca din raportul de expertiză medico-legală nr. 988/D din 27 aprilie 2012, potrivit căreia, în lipsa descrierii aspectului morfologic a leziunilor corporale vizibile (echimoză, excoriații) de stabilit cu certitudine timpul cât și posibilitatea cauzării lor în rezultatul căderii sau altor metode – nu este posibil, instanța de apel consideră că, această concluzie nu poate exclude în nici un fel acțiunea de aplicarea a violenței comisă de inculpatul Prisacari Alexandru asupra părții vătămate Vladislav Țapu, or, prin raportul de expertiză medico-legală la partea vătămată au fost constatate leziuni corporale, respectiv, concluziile raportului de expertiză medico-legală se apreciază prin coroborare cu declarațiile părții vătămate Vladislav Țapu și a martorului Sventova Svetlana, dar și cu materialele acumulate la faza urmăririi penale.

Apreciind credibilitatea concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 988/D din 27.04.2012, Colegiul Penal consideră relevant să menționeze comportamentul persoanei publice pe parcursul procedurilor judiciare, notând că declarațiile inspectorului de poliție rutiere au fost incoerente și puțin plauzibile.

Examinând minuțios materialele cauzei, instanța de apel consideră că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele cauzei și a elucidat faptele speței constatând că sunt suficiente probe urmare a cărora se poate de conchis în afara oricărui dubiu rezonabil că, la data de 02.02.2012 aproximativ la orele 09:30 lui Vladislav Țapu i-au fost aplicate de către Prisacari Alexandru multiple lovituri cu pumnii în regiunea feței și a cutiei toracice care au condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată, fiindu-i provocate vătămări corporale ușoare.

6.6.4. Tot în acest context, instanța de apel consideră necesar de a sublinia faptul că, norma penală prevăzută de art. 328 alin. (2), lit. a) Cod Penal, așa cum a fost reglementată de legiuitor la data comiterii de către inculpatul Prisacari Alexandru a infracțiunii, și anume – săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, *acțiuni însoțite de aplicarea violenței*, însă nu se prevede gradul vătămarilor corporale cauzate.

În literatura de specialitate se notează că, exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu prevăzut în alin. (2) însoțit: de aplicarea violenței - lit. a) se consideră cazul în care făptuitorul aplică violența și persoanei vătămate îi sunt cauzate vătămări ușoare și medii integrității corporale sau sănătății.

Prin „daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” se înțelege, după caz: 1) vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; 2) leziunile corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate; 3) daunele materiale care nu ating proporțiile mari.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a stipulat că, pentru a fi incluse în sfera de aplicare a art. 3, relele tratamente trebuie să atingă un minimum de gravitate, minimum relativ, depinzând de ansamblul circumstanțelor cauzei, precum durata tratamentului

6.6.5. Colegiul Penal va respinge argumentele părții apărării referitor la faptul că, nu a fost constatată legătura de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și consecințe, care este un element obligatoriu al componenței de infracțiune prevăzut de legea penală, or, din probele administrate de acuzatorul de stat, instanța de apel a constatat că, inculpatul Prisacari Alexandru, aflându-se în automobilul de serviciu pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, i-a aplicat lui Vladislav Țapu multiple lovituri cu pumnii în regiunea feței și cutiei toracice, iar în rezultatul acestor acțiuni, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 988/D din 17 aprilie 2012.

6.7. În ceea ce privește argumentul părții apărării referitor la faptul că, instanța de fond nu a stabilit motivul ca Prisacari Alexandru să-l fi lovit pe Țapu Vladislav, dat fiind faptul că, în timpul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, partea vătămată îl amenința cu probleme pe care le va avea agentul constator în cazul sancționării lui, grație rudelor din procuratură, instanța de apel consideră că, cele invocate de către apărare nu și-au găsit confirmarea, or, partea vătămată a indicat că, careva rude în procuratură nu are, iar careva probe care să combată cele spuse de partea vătămată nu au fost administrate, totodată, instanța de apel nu a constatat faptul că, partea vătămată s-ar fi opus la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, ba mai mult, instanța de apel a constatat că, partea vătămată a achitat amenda stabilită în procesul-verbal cu privire la contravenție și nici nu a contestat procesul-verbal în cauză.

Totodată, instanța de apel a reținut că, partea vătămată Vladislav Țapu a obiectat referitor la tratamentul inegal al conducătorilor auto care încalcă regulile de circulație, dat fiind faptul că, a observat un automobil de model „Honda CRV” care se deplasa cu viteza de 78 km/h, care a fost stopat, însă la scurt timp i s-a permis să plece, respectiv, la aceste obiecții ale părții vătămate, inculpatul Prisacari Alexandru a devenit agresiv, a folosit cuvinte necenzurate și expresii obscene în adresa părții vătămate, iar ca urmare i-a aplicat multiple lovituri.

Tot în acest context, instanța de apel notează că, motivul infracțiunii în sensul infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2), lit. a) Cod Penal nu constituie un element obligatoriu în stabilirea semnelor constitutive ale infracțiunii, ci acesta poate consta în: interesul material născut de a obține unele avantaje patrimoniale, răzburare, gelozie, interpretarea eronată a obligațiilor de serviciu, excesul de

material, năzuința de a obține unele avantaje patrimoniale, războaie, gelozie, interpretarea eronată a conținutului de serviciu, excesul de zel etc.

6.8. În ceea ce privește declarațiile inculpatului Prisacari Alexandru care atât la faza urmăririi penale, cât și în ședințele de judecată în instanța de fond și apel nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel consideră că, poziția inculpatului este una declarativă, nu are un suport probatoriu pertinent și concludent, respectiv, declarațiile inculpatului nu pot fi apreciate prin coroborare cu careva probe administrate la cauza penală, ba mi mult se contrazic prin probele administrate de acuzatorul de stat, care au fost reținute de către instanța de fond și verificate în instanța de apel.

6.9. În această ordine de idei, instanța de apel apreciind probele administrate de acuzatorul de stat, prin prisma prevederilor art. 100 și 101 Cod procedură penală constată în acțiunile inculpatului Prisacari Alexandru întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2), lit. a) Cod Penal exprimată prin faptul că, dânsul exercitând în temeiul Ordinului nr. 37 EF din 19.02.2010 a Ministerului MAI al Republicii Moldova, funcția de inspector al Secției Poliției Rutiere a CGP mun. Chișinău, deci, fiind conform art. 123 alin. (2) Cod Penal persoană publică, la 02.02.2012, în jurul orei 09:30, aflându-se în automobilul de serviciu MAI 1099 pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție pentru depășirea limitei de viteză stabilită în localitate, i-a aplicat cet. Vladislav Țapu multiple lovituri cu pumnii în regiunea feței și a cutiei toracice, cauzându-i astfel părții vătămate vătămări corporale ușoare, acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

La fel, instanța de apel a constatat că, inculpatul Prisacari Alexandru a acționat cu intenție directă, or, dânsul conștientiza gravitatea și ilegalitatea acțiunilor lui, a manifestat certitudine cu referire la depășirea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și a dorit survenirea consecințelor acestora.

Așadar, inculpatul Prisacari Alexandru este subiectul infracțiunii incriminate, fiind persoană publică în sensul art. 123 alin. (2) Cod Penal, prin ordinul nr. 37EF din 19 februarie 2010 a fost numit în funcția de inspector al secției poliției rutiere a CGP mun. Chișinău.

6.10. În contextul circumstanțelor menționate mai sus, instanța de apel constată că, vinovăția inculpatului Prisacari Alexandru Grigorii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2), lit. a) Cod Penal a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel, iar careva temeieri de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului Prisacari Alexandru, instanța de apel nu a stabilit.

7. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, Colegiul Penal va respinge apelurile declarate de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii și de avocatul Vladimir Spoială în interesele inculpatului împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2014, ca fiind nefondate, reținând în acest sens că, sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2014 este una *legală și întemeiată*, iar prin urmare careva temeieri de casare a sentinței nu au fost reținute.

8. În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c), 418-419 Cod Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

DECIDE:

Apelurile declarate de inculpatul Prisacari Alexandru Grigorii și de avocatul Vladimir Spoială în interesele inculpatului împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2014, se resping ca fiind nefondate, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 22.06.2016, orele 14:00.

Președintele ședinței, judecător:

Ion Pleșca

Judecător:

Oxana Robu

Judecător:

Ghenadie Moroșan